θέρνησίς του τὸν διατηρεῖ, διότι τὴν ἀπατᾷ γράφων αὐτῇ ὅ,τι ἔχει εἰς τοὺς πέντε δακτύλους του τὴν Ἤπειρον, ἐν ᾧ ἀπεναντίας ἡ Γαλλία ἐξ αἰτίας του ἀπώλεσεν ἐν Ἠπείρῳ πᾶσαν συμπάθειαν.

Κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει· ὁ στενώτερος τῶν φίλων τοῦ Χουσνῆ εἶναι ὁ καλὸς οὗτος Πρόξενος, συνεννοούμενος μετὰ τοῦ ἐντίμου τούτου Πασᾶ διὰ συνεχοῦς ἀλληλογραφίας, δίδων αὐτῷ σχέδια, συκοφαντῶν πάντοτε τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐφευρίσκων παντοίας ψευδεῖς αἰτιάσεις. Πώποτε δὲν τὸν ὑπηρέτησε Διοικητὴς τίμιος· τὸν πολύπειρον γέροντα, τὸν τίμιον καὶ ἀκεραιότατον Μεχμὲτ-Ἐμὴν Πασᾶν τὸν ἔλεγε μπουδαλᾶν, διότι τὸν ἠνάγκασε νὰ προσοχθήσῃ ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἀδίκους καὶ παραλόγους ἀπαιτήσεις του. Ὢ πόσας οἰκογενείας κατέστρεψε, καταστὰς ἐκ ῥακενδύτου πλούσιος! Τὸν εὐγενῆ, τὸν ὁποῖον εὐρωπαϊκὰ ἤθη κοσμοῦσι Ῥιφὰτ Πασᾶν κατήγγειλεν ὡς ἀφορμὴν γενόμενον ἐκ τῆς ἐπιεικοῦς συμπεριφορᾶς του νὰ ἐκραγῇ ἐπανάστασις ἐν Ἠπείρῳ· τὴν σατανικὴν ταύτην συκοφαντίαν ἐφεῦρε, ἵνα ἐκδικηθῇ τὸν ἀναφερθέντα εἰς τὴν Κυβέρνησίν του τοῦτον Πασᾶν κατ' αὐτοῦ διὰ τὰς μαστιγώσεις του, πρὸς τὸν Χριστιανὸν Γραμενιώτην, οὗ τὴν περιουσίαν αὐθαιρέτως ἥρπασε, καὶ ἵνα ὠφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας νὰ φέρῃ ἐν Ἠπείρῳ τὸν φίλον του Χουσνῆ κατὰ δυσμοιρίαν τῶν Χριστιανῶν Διοικητὴν Ἰωαννίνων.

Ἤδη ὁ Χουσνῆς μετέρχεται ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα, ὅσα ἐγένοντο γνωστὰ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον πρὸς διάλυσιν τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀξιοτίμου συγγραφέως καὶ παιδείας κατόχου Σαλὴκ-Πασᾶ ἱππικοῦ, τοῦ προστατεύοντος τὰ δίκαια τῶν Χριστιανῶν καὶ διατηροῦντος διὰ τῶν μεταβατικῶν τούτων εὐτάκτων διμάχων τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου· Ὁ μισέλλην Γεζουίτης οὗτος Πρόξενος ἐγέμισε τὴν ἀμύελον κεφαλὴν τοῦ χριστιανομάχου Χουσνῆ, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Χριστιανικοῦ ἱππικοῦ τῶν λεγομένων τούτων Κοζάκων, ἐνθαρρύνει τοὺς Χριστιανοὺς καὶ μίαν ἡμέραν θέλει τοὺς κάμει αὐθάδεις, μέσον δὲ πρὸς διάλυσιν αὐτῶν εἶναι ἡ πεῖνα, ἡ γύμνωσις καὶ ἡ στέρησις τῶν μισθῶν των, διότι πᾶν ἄλλο ἀπότομον πρὸς διάλυσίν των μέσον, θέλει διεγείρει τὰς κραυγὰς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβειῶν. Πρὸς τὴν εἰρημένην τάσιν, ἔχει καὶ ἑτέραν ἀφορμὴν πάθη κατ' αὐτῶν ὁ ἔντιμος Κύριος Βερτράνδ. Οἱ ἀξιωματικοὶ τοὺς ὁποίους ἐξύβρισε, προσελθὼν εἰς τὰ καταλύματά των νὰ τοὺς χαιρετήσῃ τὴν ἡμέραν τοῦ Βαϊραμίου, ἐνδεδυμένος ὡς Ζεϊμπέκης μὲ ἓν γελοῖον φλανελένιον καποτάκι, πεποικιλμένον μὲ ἐρυθρὰ σειρίτια καὶ πόρπας τοῦ αὐτοῦ χρώματος, ὡς νὰ ἤθελε παραστήσει τὴν τραγῳδίαν τῶν ἐν τῇ Ἱσπανίᾳ Μαύρων, δὲν ἠθέλησαν νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν Μητρόπολιν τὴν 3]15 Αὐγούστου δυσαρεστηθέντες ἐκ τούτου.

Μεγίστη καταδρομὴ γίνεται κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Ὁ Χουσνῆς ἤδη περιοδεύει ἐν Ἠπείρῳ, μοιράζων πανταχοῦ φιλοφρονήσεις καὶ γλυκεῖς λόγους εἰς τοὺς Ἀλβανούς· τί σκοπὸν ἔχει ἀγνοοῦμεν. Ἴσως ἡ Πύλη φρονεῖ ὅτι βάζει εἰς τάξιν τὸν τόπον.

— Τὸ κατωτέρω ἔγγραφον τῶν Σουλιωτῶν πρὸς τὸν ἀοίδιμον Κοραῆν περιελθὸν εἰς χεῖράς μας δημοσιεύομεν χάριν τῶν καταγινομένων εἰς ἱστορικὰς περὶ τῶν προπαρασκευῶν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἐρεύνας.

Τῷ Συμπολίτῃ Κοραῇ τὸ χαίρειν.

Πρὶν ἤγε τὰ σὰ ἴδωμεν ἐλεύθερα, καὶ πλήρη πατριωτισμοῦ ποιήματα, ἠκούομεν τοῦ φιλογενοῦς καὶ φιλοσόφου ὀνόματός Σας· λαβόντες δὲ καὶ τὰ πατριωτικά σου ποιήματα ἀλλοῖοι γεγόναμεν τουτέστι φιλόπατρεις θερμότεροι, καὶ ἐχθροὶ τῶν Ἀγαρινῶν ἀσπονδότεροι.

Ὄντες πολιορκημένοι καὶ πολεμούμενοι ἀκαταπαύστως παρὰ τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ σχεδὸν μῆνας ἕνδεκα ἐν πείνᾳ, καὶ δίψῃ, καὶ κακοπαθείᾳ οὐκ ὀλίγῃ, μόλις ἠδυνήθημεν (δόντες αὐτῷ ὁμήρους εἰκοσιτέσσαρας) μικρὰν μετ' αὐτοῦ ἀνακωχὴν ποιῆσαι πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν συμπολιτῶν, καὶ συλλογὴν τῶν τοῦ σώματος καὶ πολέμου ἀναγκαίων.

Ἀλλ' εἰδότες, ὡς μῦς γαλῇ οὐδέποτε φιλιοῦται, καὶ γνόντες τὰ ὕπουλα αὐτοῦ φρονήματα, ἅπερ καθ' ἡμῶν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐβουλεύετο, νέον αὖθις μετ' αὐτοῦ συνεκροτήσαμεν, καὶ συγκροτοῦμεν πόλεμον ἔχοντες σὺν ἡμῖν τόν τε Ἰμπραΐμ Πασᾶ ἐξ Αὐλῶνος, καὶ Μουσταφᾶ Πασᾶ ἐκ Δελβίνου, ἄνδρας ἀπέχοντας πόῤῥω τῶν ἀῤῥήτων τυραννιῶν.

Τί δὲ, ὦ φιλογενέστατε ἄνερ; ἀνεπαύθημεν ῥέγγοντες ἐπὶ τῇ, τῶν ῥηθέντων συμμαχίᾳ; ἄπαγε τῆς βλασφημίας! πῶς γὰρ δύναται δαίμων δαίμονι φθονεῖν, ἢ αἰθίοπα σμίχειν, καὶ τὸ πῦρ ἀσπάζεσθαι; ἢ πῶς τῶν, τῶν παίδων, πατέρων, πάππων καὶ προπάππων ἡμῶν ἀθώων αἱμάτων, καὶ τῶν, τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης ἀφορήτων τυραννιῶν ἐπιλήσμονες γενώμεθα; μὴ γένοιτο! Πᾶς γὰρ θρόμβος αἵματος ἐκχυνόμενος ἐκ τοῦ σώματος ἡμῶν ἐκδίκησιν βοᾷ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν.

Τὸ συμμαχίαν ἡμᾶς ποιῆσαι μετὰ τῶν ῥηθέντων, πρόσχημά τι ἐστὶ, ὥσπερ ἐχρησάμεθα τόγε νῦν ἔχον, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν μέχρις ἂν ἴδωμεν τὸ χρυσοῦν δέρας ἐκ τῶν βορείων καταγόμενον ἐπὶ τοῖς τῆς Ἑλλάδος ὁρίοις· τότε δὴ τότε, ὡς βροντώδεις καὶ Βαρύβολοι κεραυνοὶ ἀφιέντες ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν Ἀγαρινῶν κόνεως, καὶ τέφρας δίκης αὐτὰς ἐμποιήσομεν.

Συμπολῖτα Κοραῆ ἡμεῖς συμβούλιον ποιήσαντες οἱ τοῦ Σουλλίου παῖδες μετὰ καὶ ἄλλων θερμῶν τῆς Ἑλλάδος πατριωτῶν περὶ τῆς, τοῦ γένους ἡμῶν ἐλευθερίας, καὶ ἰδόντες τὸν καιρὸν, ὡς οὐδέποτε δεξιώτερο περὶ τοῦ θείου τούσου ἔργου, κοινῇ (ἀλλὰ μυστικωτάτῃ) βουλῇ ἐκρίναμεν γενέσθαι οὕτω· πρῶτον, πολεμεῖν ἡμᾶς ἀδιακόπως τὸν Ἀλῆ Πασσᾶ τῇ, τῶν Πασάδων πλαστῇ συμμαχίᾳ· ὡσαύτως καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα παπιτανέοι· ὑμεῖς δὲ οἱ κατὰ τὴν Αἴγυπτον μετὰ τῶν Γάλλων ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνισθέντες Ἕλληνες, καὶ ὁμογενεῖς συμπολῖται Κ. Νικόλαος Παπάζογλης Βαρθολομαῖος ὁ Ἱπποκένταυρος, καὶ Ἰωάννης Νάζος, καὶ ὅσοι πανταχόθεν εἰς τὰ αὐτόσε τῆς Γαλλίας ζηλωταὶ τῆς Πατρίδος εὑρίσκονται, εἰς ἓν καὶ ἀδιαίρετον γεγονότες σῶμα, προσαπαιτοῦντες καὶ παρὰ τῆς φίλης ἡμῶν Γαλλίας τοὐλάχιστον ἑπτάκις χιλίους Γάλλους, συμφώνως ἐπὶ τὴν φιλτάτην ἡμῶν μητέρα Ἑλλάδα ὁρμήσατε, ὅπως αὐτὴν ἐκ τῶν αἱμοβόρων χειρῶν ἐλευθερώσωμεν· νῦν γὰρ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, νῦν καιρὸς τῆς τοῦ γένους ἐλευθερίας.

Ἰδοὺ καὶ τῷ μεγίστῳ ἥρωϊ Βοναπάρτε γράφομεν παρακαλοῦντες θερμῶς ὅπως τῶν τῆς Ἑλλάδος δακρύων καὶ στεναγμῶν εἰσακούσῃ, καὶ μόνος μόνος Σωτὴρ κηρυττόμενος ὠφθείη, καὶ τῶν αὐτῆς πάλαι ἡρώων Πρόεδρος ψηφισθείς.

Φιλογενέστατε ἄνερ καὶ ἀδελφὲ, παρὰ σοὶ κεῖται νῦν δοῦναι πέρας τοῖς πᾶσι· ἤτοι καὶ τὴν τοῦ ἥρωος ἐπιστολὴν, καὶ ποιήματα σοφῶν διερμηνεύσας, καὶ διὰ λόγου συνετοῦ αὐτὸν πεῖσαι παρασχεῖν ἡμῖν τὰ τῆς ἐλευθερίας μέσα, καὶ τοὺς αὐτόσε Γραικοὺς ἅπαντας διεγεῖραι ἐπὶ τῇ τῆς Πατρίδος ἐλευθερίᾳ.

Ὅθεν ἰδοὺ πέμπομεν τὸν παρόντα συμπολίτην Χριστόφορον Περρέβον, ἄνδρα προκομμένον, πιστὸν, καὶ θερμὸν Πατριώτην, καὶ πάσῃ τῇ Ἑλλάδι γνωστὸν, ὅστις διηγήσεται ὑμῖν τὰ καθ' ἡμᾶς ἀρκούντως, καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς, κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκστρατείας ὑμῶν, ὁδηγήσει ὑμᾶς ποῦ, καὶ πῶς δεῖ τὸ ἐμβαρκάρισμα ὑμῶν ἐλεύθερον, καὶ ἀσήμαντον γενέσθαι.

Ταῦτα μὲ ὅλον τὸ σέβας καὶ ἀδελφότητα, βεβαιοῦντες δὲ τὰ ἄνωθεν διὰ τῶν κάτωθεν σφραγίδων ἡμῶν, καὶ ὑπογραφῶν μένομεν.

Μαγιὸρ Χριστάκης, καὶ Καπετανέοι τοῦ Σουλλίου βεβαιόνομεν διὰ χειρός μας, καὶ μὲ τὰς βούλας μας.

1802 Ἰουλίου 1 Σοῦλλι.

Δημοδράκος, Φῶτος Τζαβέλλας, Τούσας Ζέρβας, Κολιοδημήτρης, Τζῆμας Ζέρβας· Γιαννάκης Σέχος, Διαμάντης Μάρκου Δαγκλῆς, Περιβόλης, Γιαννοφῶτος, Κατζιμπάλης.

Ἀριθ. 1530.

Σήμερον τὴν δωδεκάτην Νοεμβρίου ἡμέραν τετάρτην τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καπνικαρέας γραφείῳ μου οἰκίᾳ Βάθη, ἀριθ. 252 ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν Παναγιώτου Πούλου καὶ τῶν μαρτύρων Κυρίων Ἀναστασίου Καραβέλα καὶ Δημητρίου Τοσίτζα, ἀμφοτέρων δικηγόρων, κατοίκων Ἀθηνῶν, πολιτῶν Ἑλλήνων γνωστῶν μου, ἐνεφανίσθη ὁ ὑποστράτηγος Κύριος Χρηστόδουλος Χατζῆ Πέτρου, κάτοικος Ἀθηνῶν γνωστός μου καὶ παρεκατέθεσε πρωτότυπον κατάλογον τῶν ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον ἀρχηγὸν Καραϊσκάκην συνεκστρατευσάντων ἀξιωματικῶν, εἰς τν ὁποῖον ἐμφαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἑνὸς ἑκάστου στρατιωτῶν ἀπὸ πρώτης Μαΐου 1826 μέχρι τρίτης Ἀπριλίου 1827, ὅτι ὁ κατάλογος οὗτος φέρει ἡμερομηνίαν 15 8βρίου 1827 ἐκ Περαχώρας, τὰς ὑπογραφὰς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ πρώτου σώματος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἐπικυρωτικὴν πρᾶξιν τοῦ τότε Ἀρχιστρατήγου Τζοὺρτζ ὑπογεγραμμένην ἰδιοχείρως, καὶ ὅτι ἡ παρακατάθεσις αὕτη γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κοινοποιηθῇ ὁ κατάλογος οὗτος διὰ τῶν ἐφημερίδων ὁ Φιλόπατρις Ἕλλην, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ Ἐλπὶς καὶ ὁ Αἰὼν νὰ λάβωσι γνῶσιν τούτου οἱ ἔχοντες συμφέρον καὶ ζητήσωσιν, ἂν θέλωσιν ἀντίγραφα αὐτοῦ πρὸς χρῆσίν των· γίνεται δὲ ἡ παρατήρησις ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὅτι ἀσήμαντοί τινες διορθώσεις αἵτινες φαίνονται εἰς αὐτὸν τὸν κατάλογον δι' ἄλλης μελάνης, ἢ μᾶλλον διὰ τοῦ τότε γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅστις ἔχει γράψει μὲ τὴν αὐτὴν μελάνην, «Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ πρώτου Σώματος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος» εἶναι οἱ ἐφεξῆς διακόσια τριάκοντα ὀκτὼ εἰς τὸ περιθώριον (180 ἦτον) παρακατιὼν (Ἴσκος) παρακατιὼν (ἅπαντες) παρακατιὼν (ὑπὸ τοῦ Γιάννη Κόλια) παρακατιὼν (Κίτζος) εἰς τὸ περιθώριον (τί ἦτον) παρακατιὼν εἰς τὸ ἴδιον περιθώριον (25 ἦτον). Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη ἡ πρᾶξις αὕτη, ἀνεγνώσθη καὶ ὑπεγράφη.

Οἱ μάρτυρες — Χρ. Χ. Πέτρου.
Α. Καραβέλας, Δ. Τοσίτζας. — Παναγ.Ποῦλος.

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ· Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Δεκεμ. 1858.
Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Παναγ. Ποῦλος.

—o—

Κατάλογος τῶν ὅσων ἀξιωματικῶν συνεξεστράτευσαν ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον γενικὸν ἀρχηγὸν Καραϊσκάκην εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, τῶν ὁποίων οἱ στρατιωτικοὶ λογαριασμοὶ ἐλλείπονται ἀπὸ 1 Μαΐου τοῦ 1826 ἕως τέλους Ἀπριλίου τοῦ 1827.

Χριστόδουλος Χ. Πέτρου 390, Καρακώστας Ἀροβίνης 124, Γεωργάκης Γερωθανάση 210, Νικόλαος Κασσομούλης 135, Ἀθανασούλας Βαλτινὸς 66, Ἀντώνιος Βούτηρος 85, Γιότης Δαγκλῆς 238, Λιόνης Δαγκλῆς 80, Γιαννούσης Πανομάρας 192, Τούλη Πανομάρας 91, Ἀθανάσιος Κουτσονίκας 171, Γεωργάκης Μαλάμος 111, Νικόλαος Καραμπέτζης 78, Κώστας Μάκος 62, Νικόλαος Σπάτουλας 50, Γεωργάκης Βάγιας 120, Μῆτρος Βάγιας 150, Μῆτρος Γρουμπογιάννης τοῦ Στουρνάρη 101, Σπῦρος Μήλιος 225, Στέφος Νιβίτζας 50, Γαλάνης Μέγα Πάνου 25, Παναγῆς Γαλάνη 20, Μῆτρος Τριανταφύλλου 70, Ἀντώνιος Γεωργαντᾶς 60, Βασίλειος Μπούσγος 75, Γιάννης Στέφανος 40, Ἀντώνιος Στέφανος 40,
Γιαννάκος Κ. Χατζῖσκος 55,) τοῦ Χριστοδούλου Χ. Πέ-
Γεωργάκης Χ. Κώστα 50,) τρου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἅ-
Ἀποστόλης Νεοχωρίτης 30,) παντες ἀξιωματικοί.
Βασίλειος Κόλιας,)
Ἀθανάσιος Τσίγκας,) Ὑπὸ Γιάννη Κόλια.
Γιάννης Γουλιμάτης 190,)

Γιάννης Κόλια 30, Δούκας Στυλιδιώτης 40, Γιάννης Πιλάλας 10, Γεώργιος Σμυρναῖος 150, Φαρμάκης Κραβαρίτης 130, Γεώργιος Ζέρβας Ἀμαρκάνος 35, Ἰωάννης Ῥούκης 200, Κωνσταντῖνος καὶ Χρῆστος Παλαιογιάννης 50, Γεωργάκης Σκαμπαρδονάκης 20, Νάκος Πανουριᾶς 400, Ἀντώνιος Κοντοσόπουλος 55, Ἀνδροῦτσος Κουσουρῆς 35, Γεωργάκης Δυοβουνιώτης 300, Χριστόφορος Περραιβὸς 160, Γεώργιος Παλάσκας 30, Δημήτριος Καλέργης 250, Ἀθανάσιος Καρπενησιώτης 30, Γεώργιος Στυλιδιώτης 65, Κωνσταντῖνος Καλύβας 230, Ἀναγνώστης Καναβὸς 80, Νικολάκης Κοντογιάννης 180, Λιόντος Λαζόπουλος 80, Ἀποστόλης καὶ Ἀναστάσιος Ῥουκᾶς 65, Ἠλίας Κοντὸς 70, Χρῆστος Μακρὺς 95, Τριαντάφυλλος Μπλανδρινιος 160, Γούλας Σερμανικιώτης 50, Πέτρος Φαρμάκης 40, Κώστας Χορμόβας 117, Ἀναστάσιος Μάρος 60, Βασίλειος Ἀργυροκαστρίτης 75, Μῆτρος Σμπόνιας 100, Σταῦρος Λίμπαρης 65, Γεώργιος Κρακώτης 70, Νάκος Δάρας 34, Ἰωάννης Μηλᾶς 37, Βελισσάριος 24, Δῆμος Λιούλιας 51, Σάββας Λαγουμτσῆς 22, Λουκᾶς Λιούσης 24, Γρηγόριος Σπαθογιαννόπουλος 30, Στάθης Λειβαδίτης 20, Ἀθανάσιος Βαρκλᾶς 30, Κολιὸς Πασκούλης 75, Ζάχος Μήλιος 60, Ἀποστόλης Στάμος 40, Γεώργιος Φάββας 35, Κίτζος Τζαβέλας μπάκο σῶμα Τζαβέλα 120, Μάρκος Χατζόπουλος 30, Τριαντάφυλλος Μωσοϊκόπουλος 25, Γιάννης Φραγγίστας 60, Γιάννης Τσοχατάρης 20, Ἀλέξιος Μελιγκιώτης 60, Γεώργιος Σφιρῆς 20, Στέριος Κόλωνας 15, Γάκης Ζάβας 15, Ἀνδρέας Βαλτινὸς 40, Κωνσταντῖνος Βάρης 60, Δῆμος Τσέλιος 100, Σῶμα τοῦ Καραϊσκάκη 400, Ἀποστόλης ἀδελφὸς τοῦ Κωνσταντῆ Γριβογεωργοπούλου 60, Φαρμάκης Βενέτικος 50, Νικόλαος Μοδινὸς Μήλιος 30, ἡ ὁλικὴ ποσότης 8486.

Τῇ 15 8βρίου 1827 ἐν Περαχώρᾳ.
Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ά. σώματος τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος
Χρηστόδουλος Χ. Πέτρου, Ν. Πανουριᾶς, Σπῦρος Μήλιος, Λ. Νταγλῆς, Μῆτρος Τριανταφύλλου, Κώστας Χορμόβας.

Θεωρῶν τὴν ἀναφορὰν τὴν ὁποίαν μοὶ διεύθυνεν ἡ ἐπιτροπὴ ἡ διορισθεῖσα παρ' ἐμοῦ νὰ ἐξετάσῃ ἐν συνειδήσει τοὺς στρατιωτικοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὑπὸ τὸν μακαρίτην Καραϊσκάκην καθ' ὅλην τὴν κατὰ τὴν Ῥούμελην ἐκστρατείαν ἀπὸ 1826—1827, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφορὰν μοὶ περικλείει τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπὸ τὸν μακαρίτην Καραϊσκάκην ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ὁ ὁποῖος συμποσοῦται εἰς 8486, δίδων λοιπὸν πίστιν εἰς ταύτην τὴν ἀναφορὰν νομίζω ὅτι τόσος ἦτον ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ἐν τῷ περὶ τὴν Βοστίτζαν γενικῷ στρατοπέδῳ τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1827.
Ὁ Ἀρχιστράτηγος
R. CHURCH.

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ· προσαρτωμένῳ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 1530 τῆς δωδεκάτης Νοεμβρίου 1858 πρᾶξιν τοῦ γραφείου μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν τρίτην Δεκεμβρίου 1858.
Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Παναγ. Ποῦλος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πωλεῖται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Ἀθηνῶν.
Ὁ Νέος Ὁδηγὸς νεωτέρων διαλόγων εἰς Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν, Ἀγγλικὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν ἤτοι Πρακτικὴ διδασκαλία τῶν τεσσάρων τούτων γλωσσῶν, πρὸς δραχ. πέντε.

Bibliothèque circulante
de
CHARLES WILBERG.
Libraire
ATHÈNES
rue d'Hermes.
On peut s'abonner tous les jours.

Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΙΩΑΝ. ΣΕΡΒΕΤΑΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Δ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

ΑΡΙΘ. 982 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΝ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1858 ΤΡΙΤΗ ΕΤΟΣ ΚΓ.

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τιμὴ ἐτησία διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους 40
» » διὰ τοὺς ἐκτὸς 50
» » τῶν διὰ τῶν Αὐστρ. ἀτμοπλόων στελλομ. . . . 54
» » τοῦ διὰ τὴν Ἀμερικὴν δολλάρια δέκα

Τιμὴ τῶν καταχωρήσεων δι' ἕκαστον στίχον λεπτὰ 50 ἢ κατ' ἀποκοπήν. Διὰ μικροτέρας τῶν 10 στίχων καταχωρήσεις δραχ. πέντε.
Γράμματα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος στέλλονται προπληρωμένα

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1858.

Τοῦ Κ. Γλάδστων ἡ ἀποστολὴ ἐξακολουθεῖ νὰ ἦναι τὸ κύριον ἀντικείμενον τὸ ἐπασχολοῦν τὰ πνεύματα ἐν Ἑλλάδι. Ἐννοεῖ ἕκαστος εὐκόλως, ὅτι ἀπέναντι τοῦ πασιγνώστου Φιλελληνισμοῦ τοῦ πολιτικοῦ τούτου ἀνδρὸς, ἡ γλυκεῖα περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑπτανήσου εὐχὴ, ἣν πᾶσα Ἑλληνικὴ καρδία τρέφει, θεωρεῖται οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἤδη ἐγγύτατα τῆς πληρώσεώς της κειμένη. Ὀλίγοι μόνον εὑρίσκονται οἱ δύσπιστοι, οἱ σείοντες τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐρωτῶντες ὁποία σκέψις ἐδύνατο νὰ πείσῃ τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν νὰ ἐπιληφθῇ πρώτη ὑποθέσεως, ἥτις ἤθελε τῇ ἀφαιρέσει μίαν τῶν ἐν τῇ Μεσογείῳ στρατιωτικῶν θέσεών της, καὶ νὰ ἐπιβάλῃ αὐτὴ εἰς ἑαυτὴν θυσίαν, ἣν ἡ Ἑπτάνησος, ἀσθενὴς οὖσα, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἢ ὡς πρᾶξιν γενναίαν, ἀξίαν μεγάλου ἔθνους, οἷον τὸ Βρεταννικόν.

Ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κ. Γλάδστων δὲν δύναται νὰ ἔχῃ μόνον σκοπὸν τὴν εἰς τὰς Νήσους παραχώρησίν τινων διοικητικῶν μεταῤῥυθμίσεων, οἱ πάντες παραδέχονται· διότι ὀρθῶς σκεπτόμενοι θεωροῦσιν ἀδύνατον, ἀνὴρ τόσον ἔξοχος, τόσον διακεκριμένος τῆς Ἀγγλίας ν' ἀνεδέχετο ἐντολὴν τόσον ἀσήμαντον, οἵα ἐδύνατο ν' ἀνατεθῇ εὐκόλως καὶ εἴς τινα τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν ὑπουργείου. Ἕπεται λοιπὸν ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπουργείου ὑποθέτει πολιτικὸν σκοπὸν, ἡ δὲ κατὰ προτίμησιν ἐκλογὴ πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἀπολαύοντος τὴν γενικὴν συμπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀποδεικνύει ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ πολιτικοῦ τούτου σκοποῦ ἀπαιτεῖται ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς ἐθνικότητος ταύτης.

Παρῆλθεν ὁ καιρὸς τῆς αἰσθηματικῆς πολιτικῆς ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τοῦ ὑλισμοῦ. Ἡ ἐπὶ ἡμερῶν μας πολιτικὴ στηρίζεται ἐπὶ τῶν πολιτικῶν συμφερόντων, καὶ εἶναι μὲν ὡς ἐκ τούτου ὀλιγώτερον ἠθική, ἀλλ' ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ ἦναι εὐκατάληπτος, καὶ νὰ μὴ παρέχῃ ἀφορμὰς εἰς τὰς δεδουλωμένας ἐθνικότητας νὰ τρέφωνται μὲ κενὰς ἐλπίδας· τὴν ἐπὶ ἡμερῶν μας πολιτικὴν ἕκαστος εὐκόλως διορᾷ, ἀρκεῖ νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ πολιτικὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἑκάστη Δύναμις δύναται νὰ προσκτήσῃ ἐκμεταλλεύουσα ὑπὲρ ἑαυτῆς συμβάντα τὰ ὁποῖα ἐδύνατο νὰ προίδῃ, ἢ καὶ ἀπροσδόκητα μὲν καὶ δυσάρεστα, ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἡ πολιτικὴ φρόνησις ἀπαιτεῖ πολλάκις τὴν παραδοχὴν, ἀφοῦ δὲν ἐστάθη δυνατὸν νὰ τὰ προλάβῃ ἡ διπλωματεία. Ἡ Μεγάλη Βρεταννία εὑρίσκεται σήμερον εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα ἀπαιτοῦσι μεταβολὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς της. Ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος ὁ Καίνιγκ ἐπέβαλλε σέβας εἰς τὰς ξένας κυβερνήσεις ἀπειλῶν διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς τοὺς λαούς· ὁ Λόρδος Πάλμερστων ἀπ' ἐναντίας κατώρθωσε ν' ἀπωλέσῃ ἡ πατρίς του τὰς συμπαθείας τῶν λαῶν, ἀλλὰ συγχρόνως διὰ πολιτικῆς ἀποτόμου καὶ ὑπεροπτικῆς παρενόχλει τὰς ξένας κυβερνήσεις, ἔδιδεν εἰς τὰς μετ' αὐτῶν διπλωματικὰς καὶ εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Ἀγγλίας χαρακτῆρα βίαιον, ἐπιβλαβῆ εἰς τ' ἀμοιβαῖα συμφέροντα. Ἡ Μεγάλη Βρεταννία εὑρέθη αἴφνης μεμονωμένη· ἡ μετὰ τοῦ Ναπολέοντος ἐγκάρδιος συνεννόησις, διελθοῦσα διὰ πολλῶν δοκιμασιῶν ἀπεδείχθη ἐπὶ τέλους ὡς ἁπλῆ ἀνταλλαγὴ περιποιήσεων καὶ ἀβροφροσύνης, δι' ἧς ἀμφότεραι αἱ κυβερνήσεις προσεπάθησαν νὰ ἐξαπατήσωσι τοὺς ὄχλους. Ὁ ἀνατολικὸς πόλεμος, ὅστις δὲν ἀπέκτησε δημοτικότητα ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, παρ' ἀφοῦ ἡ τιμὴ τῶν δύω ἐθνῶν εὑρέθη ἐνοχοποιημένη, ἐγένετο παραίτιος νὰ χάσῃ ἡ Ἀγγλία μέγα μέρος τῆς περὶ τοῦ μεγέθους τῆς δυνάμεώς της, περὶ τῶν ἐπιθετικῶν μέσων της γενικῆς προλήψεως, καὶ κατέδειξε πανδήμως τὸ ἐλαττωματικὸν τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεώς της. Ἂν δὲν συνέβαινεν ὁ Ἀνατολικὸς πόλεμος, ἢ ἐν Ἰνδίαις ἐπανάστασις ἴσως δὲν ἐλάμβανε χώραν οὔτε μετὰ πεντήκοντα ἔτη· ἡ προσέγγισις δύω μεγάλων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἀντιπαρατεταγμένα ἐν Κριμαίᾳ ἐδυνήθησαν νὰ ἐκτιμήσωσιν ἐπὶ τῶν πεδίων τῆς μάχης, τὴν ἀμοιβαίαν ἀξίαν των — προσέγγισις ἥτις δύναται ν' ἀποβῇ ὀλεθριωτέρα διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἢ διὰ πᾶσαν ἄλλην Δύναμιν —, κατέδειξεν ἀποχρώντως τὸ ἐσφαλμένον τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ Λόρδου Πάλμερστων ὡς πρὸς τὴν Ἀγγλογαλλικὴν συμμαχίαν. Τόπος ὅστις πρὸ παντὸς ἄλλου ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς ὤφειλε νὰ ζητῇ τὸ συμφέρον του ἐν ταῖς φιλικαῖς σχέσεσι μεθ' ὅλης τῆς Ὑφηλίου, εὑρέθη, ἕνεκεν στρεβλῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, εἰς δυσαρέστους περιπλοκὰς μεθ' ὅλων τῶν ἐπικρατειῶν, ὅπου ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριόν του εὕρισκον τὰς ἐπωφελεστέρας διεξόδους.

Τὸ ὑπουργεῖον Δέρβυ, ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἀνέλαβε τὰς ἡνίας, ἔδειξε τὴν ἀξιέπαινον τάσιν του νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὥστε ἡ Μεγάλη Βρεταννία ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ οἰκογενείᾳ ὑπερέχουσαν θέσιν, ἣν ἄλλοτε εἶχε, καὶ ἣν τὰ σφάλματα τῆς πολιτικῆς τοῦ Λόρδου Πάλμερστων εἶχον κατορθώσει ν' ἀπωλέσῃ. Πρὸ τοῦ Ἀνατολικοῦ πολέμου ἡ Μεγάλη Βρεταννία διὰ τῆς ναυτικῆς ὑπεροχῆς της εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν Ἀνατολήν. Ἂν ἡ Ῥωσσία ἐξήσκει ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπερέχουσαν ἐπιῤῥοὴν ἐπὶ τοῦ πλήθους, τὸ νοῆμον μέρος, τὸ ὁποῖον ἐν χώραις μὴ ἀρκούντως πεπολιτισμέναις ἐπιβάλλει πάντοτε τὴν θέλησίν του ἐπὶ τῶν λαῶν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνεργείας, ἔτρεφε πολλὰς συμπαθείας ὑπὲρ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους. Καὶ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ κυβερνήσει ἡ Ἀγγλικὴ ἐπιῤῥοὴ ὑπερίσχυεν· ἐπεζητεῖτο ἡ φιλία τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἥτις ἐν ἄλλῃ ἐποχῇ ἴδε περιφρονήσαντα τὰς τρομερὰς ὀχυρώσεις τῶν Δαρδανελλίων καὶ ἐμφανισθέντα πρὸ τῶν ἀνακτόρων τὸν Ἀγγλικὸν στόλον ἕτοιμον νὰ κατακεραυνοβολήσῃ αὐτήν· δὲν ἐλησμονεῖτο ὅτι ἐσώθη ἡ ἑτοιμόῤῥοπος αὐτοκρατορία κατὰ τὸ 1840 διὰ συνθήκης Εὐρωπαϊκῆς, τὴν ὁποίαν παρὰ τὴν θέλησιν καὶ εἰς πεῖσμα τῆς Γαλλίας εἶχε συνάψει ἡ Μεγάλη Βρεταννία.

Διαρκοῦντος τοῦ Ἀνατολικοῦ πολέμου, καὶ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν του ἡ Ὀθωμανικὴ Πύλη ἐπείσθη ὅτι ἡ ἐπικράτεια, ἣν πρέπει νὰ φοβῆται τοῦ λοιποῦ πλέον πάσης ἄλλης, εἶναι ἡ Γαλλία· ἡ προσωπικὴ ἐπιῤῥοὴ τοῦ Λόρδου Ῥέδκλιφ δὲν ἐδυνήθη νὰ ὑπερισχύσῃ τῆς πολιτικῆς ἐπιῤῥοῆς τῆς Γαλλίας, καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑποχωρήσῃ ὡς πρὸς ὅλα τὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἡ συνθήκη τῶν Παρισίων εἶχεν ἀφήσει ἐκκρεμῆ.

Τῆς εἰρήνης συνομολογηθείσης, ὁ διέπων σήμερον τὴν τύχην τῆς Γαλλίας ἔξοχος ἀνὴρ ἐκτιμήσας μετὰ πλειοτέρας ἢ τὸν Λόρδον Πάλμερστων καὶ τὸν Λόρδον Ῥέδκλιφ, ὀξυδερκείας, τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἔσπευσε ν' ἀσχοληθῇ μᾶλλον εἰς τ' ἀφορῶντα τοὺς ζῶντας ἢ εἰς τ' ἀφορῶντα τοὺς ἐν ἀγωνίᾳ θανάτου διατελοῦντας· ἡ ὤθησις ἣν ἔδωκεν ἔκτοτε εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολιτικήν του ἤρχισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἐξαλείφῃ μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν αὐτῆς λαῶν τὴν λυπηρὰν μνήμην τῶν συμβάντων τοῦ 1854. Φοβουμένη ὑπὸ τῆς Πύλης, ἀγαπωμένη ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ὑπηκόων τῆς αὐτοκρατορίας, ἡ Γαλλία κατέκτησε τὴν θέσιν, ἣν ἄλλοτε ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατεῖχεν ἡ Μεγάλη Βρεταννία.

Εἶναι λοιπὸν παράδοξον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κ. Γλάδστων εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς πολιτικὴν, δι' ἧς ν' ἀνακτήσῃ ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἀπώλεσε διὰ τοῦ ὅτι ἐξῆλθε τῆς ὁδοῦ, ἣν εἶχε διαχαράξει ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος ὁ Καίνιγκ; Βεβαίως τὸ ζήτημα τῆς Ἑπτανήσου, χώρας μόλις διακρινομένης ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν ἤθελεν ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα, ἀλλ' ἡ αὐθόρμητος ἐνέργεια τῆς Ἀγγλίας ἤθελε δώσει εἰς αὐτὸ τὴν μεγίστην σημασίαν. Τὸ νὰ παραιτήσῃ ἡ Ἀγγλία προστασίαν, ἥτις οὐδεμίαν τῇ ἀποφέρει ὠφέλειαν, ἀπ' ἐναντίας τῇ παρέχει πάντοτε δυσχερείας, ἤθελεν εἶσθαι ἐν ἄλλῃ ἐποχῇ πρᾶξις, ἥτις ἤθελε διέλθει σχεδὸν ἀπαρατήρητος· ἀλλὰ προοιμιάζον τὴν παραίτησιν ταύτην, ἥτις ἀποβήσεται πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος, διὰ τῆς ἀποστολῆς ἑνὸς τῶν ἐπισημοτέρων ἀνδρῶν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τὸ ὑπουργεῖον Δέρβυ ἤθελεν ἐπιδείξει ὅτι εἰς τὴν παραίτησιν ταύτην ἀποδίδει μεγάλην πολιτικὴν σπουδαιότητα, καὶ βεβαίως δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἠπατημένον. Ἡ προσάρτησις τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἤθελε χαιρετηθῇ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ὡς δεῖγμα μεγάλης πεποιθήσεως, ἣν ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἔχει ὡς πρὸς τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς· διὰ τῆς προσαρτήσεως ταύτης ἤθελε δείξει ὅτι, χωρὶς νὰ θέλῃ ποσῶς νὰ προσβάλῃ τὴν καθιερωθεῖσαν διὰ συνθήκης ἀκεραιότητα τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἐπιθυμεῖ ἐν τούτοις ν' ἀποκτήσῃ συμπαθείας ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ χείμαρος τῶν περιστάσεων ἤθελε ψεύσει τὰς περὶ τῆς ζωτικότητος τῆς Τουρκίας πλάνας τοῦ 1854.

Ἀναντιῤῥήτως ἡ Μεγάλη Βρεταννία εὑρίσκεται ἀπέναντι τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς εἰς θέσιν πλέον εὐτυχῆ παρ' ὅλας τὰς λοιπὰς Δυνάμεις. Ἂν καὶ λόγῳ προστασίας, κατέχει ἐκεῖ χώραν χριστιανικὴν, ἀγαπητὴν εἰς ὅλους τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τὴν ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτῆς· ἀποδίδουσα τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως τὴν ἐλευθερίαν ἣν αὐτὴ ἐπιζητεῖ, δίδει εἰς τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς δεῖγμα αὐταπόδεικτον τῆς ἀφιλοκερδείας της, δίδει πραγματικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἀῤῥαβῶνα τῆς εἰλικρινείας τῶν φιλικῶν αἰσθημάτων της, ἐν ᾧ αἱ λοιπαὶ Δυνάμεις προσπαθοῦσι ν' ἀποκτήσωσι ἢ νὰ διατηρήσωσι μεταξὺ τῶν λαῶν τούτων τὴν ἐπιῤῥοήν των δίδουσαι ἀορίστους ὑποσχέσεις, μισθοῦσαι θρησκευτικοὺς προσηλυτισμοὺς, παρέχουσαι προστασίαν ἥτις πολλάκις ἀποβαίνει ἐπιβλαβὴς ἢ ἐπιβάλλει μεγάλας θυσίας εἰς τοὺς τυγχάνοντας αὐτῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λυπούμεθα βλέποντες λαβοῦσαν χαρακτῆρα λίαν δυσάρεστον τὴν μεταξὺ τοῦ συντάκτου τοῦ Αἰῶνος καὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημείου διαφορὰν, καὶ ἐπιθυμητὸν εἶναι νὰ παύσῃ ἑκατέρωθεν ἡ περαιτέρω ἐπίθεσις. Τινὲς τῶν φοιτητῶν ἐξηγήσαντές τινας φράσεις τοῦ Αἰῶνος περὶ τοῦ μακαρίτου Θ. Μανούσου, ὅπως ὁ συντάκτης ἴσως δὲν τὰς ἐννόησε, καὶ ἐρεθισθέντες ἐκ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης παρέδωκαν εἰς τὰς φλόγας τὸ φύλλον τοῦ Αἰῶνος ἐν τῇ λέσχῃ των. Ὁ συντάκτης τοῦ Αἰῶνος δυσαρεστηθεὶς προσέβαλε τοὺς φοιτητὰς διὰ κατοπινοῦ ἄρθρου ἡ πυρπόλησις τοῦ φύλλου ἐπανελήφθη ὑπὸ πλειοτέρων φοιτητῶν καὶ ἐπὶ τέλους ἡ ὁλομέλεια αὐτῶν ἐθεώρησε τὰ περὶ Μανούσου ἄρθρα προσβλητικὰ δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν ὡς προσβάλλοντα τὴν μνήμην ἀνδρὸς, ὑπὲρ οὗ μεγάλαι ἦσαν αἱ συμπάθειαί της. Καὶ ὁ συντάκτης τοῦ Αἰῶνος, καὶ οἱ Κ. Κ. φοιτηταὶ ἔσφαλον ἐπίσης. ὁ μὲν μὴ ἐνθυμηθεὶς ὅτι ἅμα τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἐξέλθῃ τοῦ τυπογραφείου, παύει νὰ ἦναι ἰδιοκτησία τοῦ συντάκτου καὶ γίνεται ἰδιοκτησία τοῦ κατέχοντος αὐτὸ, καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν του ἕκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτῃ ὅπως θέλῃ. Ὁ συντάκτης τοῦ Αἰῶνος ἔσφαλε περιπλέον, διότι ὁμιλῶν περὶ ἀνδρὸς, ὁποῖος ὁ μακαρίτης Μανούσης ἐράνη ἐκ τῆς διαθήκης του, ἀπέναντι τρανῶν ἀποδείξεων εὐγενοῦς καρδίας, καὶ ἁγνοτάτου πατριωτισμοῦ ὁποῖαι ἐμφαίνονται ἐν τῇ διαθήκῃ, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ ἐντυπώσεων, τὰς ὁποίας πιθανὸν ν' ἀφῆκαν εἰς αὐτὸν αἱ κατὰ τοῦ μακαρίτου προλήψεις πολλῶν μὴ λαβόντων μετ' αὐτοῦ στενὴν σχέσιν ὥστε νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς εὐγενοῦς καρδίας του. Οἱ φοιτηταὶ ἀφ' ἑτέρου ἔπταισαν θελήσαντες νὰ ἐκφράσωσι τὴν δυσαρέσκειάν των διὰ πυρπολήσεως τοῦ φύλλου, ὅπερ δύναται νὰ πράξῃ καὶ ὁ βαναυσότερος τῶν ἀνθρώπων. Ἂν, εἴτε ὀρθῶς ἐξηγοῦντες, εἴτε παρεξηγοῦντες τὰ ὑπὸ τοῦ Αἰῶνος περὶ Μανούσου γραφέντα ἐνόμιζον αὐτὰ κατακρίσεως ἄξια, ἐδύναντο εὐσχήμως ν' ἀνασκευάσωσι τὰ γραφέντα καὶ νὰ πλέξωσι τὸν στέφανον τοῦ ἀποθανόντος καθηγητοῦ των, ὁποῖος τῷ πρέπει. Ἂν ἡ λογοκρισία ἦτο ἀναγκαία ἐν Ἑλλάδι, τὴν λογοκρισίαν ἡ κοινωνία ἤθελε βεβαίως προτιμήσει ν' ἀναθέσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἥτις ὑποτίθεται ἔχουσα πλειοτέραν τοῦ κόσμου πεῖραν, καὶ ὀλιγώτερον παρασυρομένη ὑπὸ στιγμιαίων ἐντυπώσεων, παρ' εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν, ἥτις κατὰ φυσικὸν λόγον εἶναι πλέον εὐερέθιστος, πλέον ὁρμητικὴ εἰς τὰς σκέψεις της· ἀφοῦ λοιπὸν ἡ κοινωνία ἐνόμισεν ἀναγκαίαν τὴν ἐλευθεροτυπίαν, ἕπεται ὅτι ἐνόμισε πρέπουσαν καὶ ἐπωφελῆ τὴν δημοσίαν συζήτησιν, ἵνα ἐκ τῆς συζητήσεως καταφανῇ ἡ ἀλήθεια· συζήτησις ὅμως δὲν εἶναι ἡ πυρπόλησις φύλ·